

ת"פ 24150/09 - מדינת ישראל נגד אלי מאיר ואקנין

בית משפט השלום בבאר שבע

23 יוני 2015

ת"פ 24150-09-14 מדינת ישראל נ' ואקנין(עוצר)

24157-09-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
עו"ב"כ עזה"ד זילברמן ונמרוד שלח

נגד
הנאשם
אלי מאיר ואקנין (עוצר)
עו"ב"כ עוז"ד שחאה אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של התפרצויות לדירה, גנבה וכן הונאה בכרטיס חיוב (9 עבירות).

על פי המתואר באישור הראשוני במהלך הלילה בין התאריכים 28.8.14 ל-29.8.14 התפרץ הנאשם לדירה ברח' צביה המלכה 8/43, בבאר שבע השיכת לב' אסתר גנון (להלן: "המתלוננת") בכר שלקה מגרפה מחצר ביתה, הכניס את מוט העץ של המגרפה מבعد סורג חולון הבית והרים בעזרתו את תיקה של המתלוננת אשר היה מונח על שולחן בפנים האוכל והוציא את התקיק מתוך הבית. בכר גנב הנאשם את תיקה של המתלוננת אשר הכיל 100 יורו, 70 ל"נ, שני כרטיסי אשראי אמריקן אקספרס, כרטיס אשראי ויזה, תעודה זהות, 3 כרטיסי זיכרון, רישיון נהיגה, רישיון רכב וביטוח וכרטיס קופ"ח (להלן: "הרכוש").

על פי המתואר באישור השני ביום 29.8.14, סמוך לשעה 20:29, במכשיר הכספומט של בנק יהב במרכז הנגב, השתמש הנאשם בכרטיס אשראי של המתלוננת אותו גנב בנסיבות המתוארות באישום הראשוני, בכר שמשך באמצעות מזומנים בסך כולל של 600 ל"נ מחשבון הבנק של המתלוננת.

על פי המתואר באישור השלישי ביום 29.8.14 בין השעות 15:55-8:25 השתמש הנאשם בכרטיס החיוב של המתלוננת במכשירי הכספומט של בנק יהב ובנק מזרחי טפחות בכר שניסה למשוך באמצעות מזומנים מחשבון הבנק של המתלוננת.

על פי המתוור באישור רביעי ביום 29.8.14, סמוך לשעה 8:32 במכשיר הכספומט של בנק לאומי במרכז הנגב בב"ש השתמש הנאשם בכרטיס חיבור של המתלוונת בכך שמשמעותו 800 ₪ מחשבון הבנק של המתלוונת. בתאריך זה, בין השעות 8:31 ל-15:44, השתמש הנאשם ב-3 הזרמנויות שונות בכרטיס החיבור של המתלוונת במכשיר הכספומט של בנק ים ובנק לאומי בכך שניסה למשוך באמצעות מזומנים מחשבון הבנק של המתלוונת.

זירת המחלוקת

בمعنىו לכתב האישום אשר נערך ביום 8.2.15 כפר הנאים באישום הראשון. לדבריו, הוא לא התפרץ בביתה של המתלוונת ולא גנב את תיקה אלא מצא את כרטיסי החיבור מתחת לשיח, וזאת לאחר שהבחן באחר מניהו שם סמוך לשעה שתים לפנות בוקר. אשר ליתר האישומים זה מודה כי ניסה למשוך כספים ואף בחלק מהניסיונות גם הצלח, אולם, לטענתו הסכום הכללי אשר מגיע לכדי 1,000 ₪ ולא 1,400 ₪ כמפורט בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

ב"כ המשימה בסיכון עטרה לבית משפט לאמץ את גרסתה של המתלוונת לגבי אופן התרחשות האירועים. קבלת גרסת המתלוונת יש בה להוביל למסקנה לפיה התקיק והארנק נגנבו בסמוך לאחר חצוט באמצעות מקל של מערבב בטון שנמצא בסמיכות לחילון ביתה. בשל האמור לעיל ו בשל השימוש בכרטיס אשראי ע"י הנאשם עטרה להרשוינו נוכח קיומה של חזקה תקופה. ככל שהדבר נוגע לעדת ההגנה, אין בגרסתה כדי להעלות ולהוריד, שכן גם על פי התיאור אותו מסרה בית משפט הנאשם עצוב את דירתם בשעות הרלוונטיות לביצוע הגניבה.

ב"כ הנאשם, ביסס את הגנתו של הנאשם על שני אדנים עיקריים, אدن ראשון נוגע לכך שלדבריו ישנו ספק האם כלל התרחשוה אותה גניבת ארנק. אדן שני נוגע לכך שבידי הנאשם הסבר המניח את הדעת להגעתם של הכרטיסים לרשותו פרק זמן קצר לאחר שאלות על פי הנטען נגנבו מביתה של המתלוונת.

ב יתר פירוט. ב"כ הנאשם הפנה לחוסר יכולת פיזית "לדוג" את הארכן באמצעות אותו מערבב בטון. ספק זה נלמד בין היתר, מכך שהארנק היה ללא ידיות וברוחק מפתח החלון דבר המעלת ספק כיצד הוצאה נעשה. לכך יש להוסיף את חוסר היכולת להחדיר את אותו מערבב בטון דרך סורגים של חילון לא כל שכן, שעה שמצילומי הסורגים נתנו להבחן גם בחוטים הפוזרים על אותו חילון. מסקנה זו מתחזקת נוכח העדרם של ממצאים פורנזיים בזירה לרבות העדרן של טביעות אצבע. אליבא ההגנה, לא ניתן לשולש שהמתלוונת איבדה את ארנקה בנסיבות אחרות מלבד אותן פירטה. נוכח כך והעובדה שבניגוד להנחיות חברות האשראי השaira את הקוד הסודי בצלמידות לכרטיס ועל מנת לזכות לכל הכספי הביטוחי, דיווחה על גניבתו.

אשר לחזקה התקופה - ב"כ הנאשם ציין כי הויל והמדובר בראשיה נסיבתיות ניתן להרשוין את הנאשם רק אם ראייה זו מובילה באופן חד משמעי כי הנאשם ביצע את המיחס לו. הלה סבור כי גרסת הנאשם הגיונית וע"פ ההלכה הפסוקה גם אם הנאשם אינם מספק הסבר סביר, על בית המשפט לטור אחר הסבר שכזה מזומתו. הלה הגיע אסופה פסיקה התומכת בעמדתו.

פרשת התיבעה

ע/ת 1, אסתור גנון:

עדה זו הינה המתלוונת בתיק. זו צינה כי בלילה שבין 28.8.14 ל-29.3.14 גנבו לה את הארכן: "בֵּין לִילָה שֶׁל חַמִשִׁי וְשֶׁי 28-29/8 בְּלִילָה כִּי בְשָׁמֹונָה בְּבָוקָר קִמְתִי וּרְצִיטִי לְלַכְתָ לְמֻכּוֹלָת. רָאִיתִי шֶׁהָאָרְנָק לֹא נִמְצָא עַל הַשּׁוֹלְחָן. הַתְחַלְתִי לְחַפֵשׂ וַיַּצְאִתִי הַחֹזֶה וְחַזְרִתִי וַיַּצְאִתִי הַחֹזֶה רָאִיתִי אֶת הַרְשָׁתָלְחָרֶר, הַבְנָתִי шֶׁהָאָרְנָק יָצָא הַחֹזֶה, לְקַחְתּוּ אֹתוֹ... הָאָרְנָק הָיָה בְּקָצָה שֶׁל הַשּׁוֹלְחָן קָרוּב לְדָלָת לֹא לְחַלּוֹן. הַתְיק הַשְׁחוֹר הָיָה לִיד הַחַלּוֹן וְאַנְיַמְמֵינָה שֶׁהָוָא לְקַחְתּוּ אֶת הַמּוּרְבָב בְּטֻן וְלְקַחְתּוּ אֶת הָאָרְנָק", עמ' 9 שורה 13.

כאשר התבקשה לציין מתי הייתה הפעם האחרון שראתה את הארכן שלה, ענתה כי: "בַּיּוֹם חַמִשִׁי בְּלִילָה, בָּעֶרֶב מִנִיחָה מִפְתַח וְאָרְנָק עַל הַשּׁוֹלְחָן, תְמִיד בְּקָצָה שֶׁל שּׁוֹלְחָן. בְּלִילָה לְפִנֵי שֶׁאָנִי הַולְכָת לִישָׁוֹן זֶה לְגַעֲול אֶת הַדָּלָת לְמַעְלָה בְּלִילָה וּמִזְזָה אֶת הַוַּילּוֹן יָשׁ לִי רְוטִינָה, אֶת הַבְּרִיחָה לְמַעְלָה אָנִי נֹעֲלָת מִשְׁאִירָה תְמִיד קָצַת אֶת הַחַלּוֹן שֶׁל הַסְּלֹוֹן פָּטוּח. שָׁאלָה: חַלּוֹן שֶׁמְנוּ? תְשׁוֹבָה: כִּי אָמָא שְׁלִי חַיָה בְּבֵית. צְרִיךְ אָוּרָה. שָׁאלָה: בָּאֵיזָה שָׁעה הַלְכָת לִישָׁוֹן בָּאוֹתוֹ לִילָה? תְשׁוֹבָה: בְּסְבִיבּוֹת 00:00 כִּי אָנִי עֲוֹבְדָת עַמְּלָקָות וְגַם מִהְבִּיתָה זֶה הָיָה בַּיּוֹם חַמִשִׁי...".

ציין כי בנויגוד למתחאר בכתב האישום המתלוונת מצינית כי הארכן היה מונח בנפרד מהתיק שלה שהיה ריק. באירוע המתואר לעיל נגנב גם התיק וגם הארכן וכי בלילה הרלוונטי התקיים מונח קרוב יותר לחalon מאשר הארכן. לתיק יש דיווח בעוד לארכן אין דיווח: "**קטן מלבני אדום צהוב**". מיד לאחר שהבינה כי הארכן נגנב התקשרה לבנק לבטל את כרטיסי האשראי וכן נכנסה לאתר ושם ראתה כי בוצעו משיכות בסך של 1,400 ₪ באמצעות כרטיס אחד בלבד.

המתלוונת מסרה כי החזיקה את הכרטיס יחד עם הסיטה מאחר והוא לא משתמש בו הרבה (עמ' 12, שורות 19-20). בנוגע לחalon תיארה כי מדובר בחalon שיש לו سورגים, רשת וזכוכית אשר אינם מקובעים). החalon עצמו היה מעט פתוח אולם: "**רשות תמיד סגורה. יש מכת עכברים**". (עמ' 12, שורות 23-27).

بعدותה בבית משפט, מסרה המתלוונת שהיא גרה יחד עם אמה. הויל ובהתועת במשטרת מסרה שהיא גרה לבד, זו נשאה על פשר הסתרה וענתה שמי שרשם את העדות טעה שכן היא גרה יחד עם אמה שלא מאז שנולדתה ויתקן שהחוקר שמע בדברים אחרים.

בסוף חקירתה הנגדית הوطחה המתלוונת תזה של ההגנה לפיה זו איבדה את הארכן וחיף כך מצאה לנכון להגיש תלונה על גניבתו אך על מנת שתוכל לקבל פיצוי כספי מחברת הביטוח, חברת האשראי. המתלוונת שללה תזה זו וענתה כי: "**לא איבדתי את הארכן. הארכן יותר חשוב לי מהפלאפון לאבד אותו, לא אבד אותו בחיים**".

ע/ת 7, השומר ג'קי בן ברוך:

עדותם של זה מטעם ההגנה הتابקשה על מנת לברר נסיבות גביהת הودעתה של המטלוננט מיום 4.9.14 בשים לב לדבריה שיתכן והחוקר טעה שעה שרשם שהיא גרה לבדה. זה העיד כי רשם את הדברים שמסרה לו המטלוננט במדיק ללא השמטה או החסירה (פרוטוקול מיום 28.5.15 עמ' 18).

בנוסף, לעדויות שפורטו לעיל, הוגשו מספר מסמכים וראיות בהסתמת הצדדים:

ת/1 לוח צלומים ביתה של המטלוננט:

מלוח זה ניתן ללמוד על תיאור החלון שמננו בזעעה התפרצת, תיאור המערובב בטון המורכב ממשום עץ ארוך שבקצתו מלבן עם שני עיגולים, ומיקומו של המערובב ביחס לחלון (ראה תמונות מספר 3,

5). כמו כן ניתן ללמוד על תיאור החדר ומיקום השולחן ביחס לחלון האמור כפי שהדבר מצוי ביטוי בצלומים 6 ו-7.

ת/3 יחד עם נס/2 ונס/4- הודעת חוקר חברת ישרכארט יחד עם תנועת משיכות כספיים:

הודעה זו בנספחיה ניתן ללמוד על כך שבוצעו מכרטיס אחד של המטלוננט המסתויים בספרות 70307 שישה שימושים אסורים ביום 29.08.14 בשעות הבאות:

08:29 - נמשכו 600 נט.

08:31 - לא נמשך כסף.

08:32 - נמשכו 400 נט.

08:32 - נמשכו 400 נט.

08:35 - לא נמשך כסף.

15:44 - לא נמשך כסף.

באמצעות כרטיס אשראי נוסף בין הספרות **0228** נעשו 3 שימושים אסורים:

08:25 - לא נמשך כסף.

08:43 לא נמשך כסף.

15:55 - לא נמשך כסף.

ת/7, ת/8 ות/9 אלו הן סרטונים ממצלמות האבטחה של בנק לאומי, בנק יהב ובנק מזרחי טפחות המתעדות את משיכת

פרשת ההגנה:

הנאשם עלה להעיד להגנתו והכחיש שפרץ לביתה של המתלוונת. לדבריו, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום יש בביתה של בת זוגתו וזאת בגין דברים אותם מסר בתחנת המשטרה לפיהם לנוכח בית אמו. לדבריו לא סיפר זאת לחוקרים מאוחר וחחש כי במידה וsyoud שבת הזוג מתגוררת באופן קבוע יחד עמו, תישלל ממנה קצבת הנכונות. הנאשם כאמור אינו מכחיש שימוש בכרטיס של המתלוונת אולם לדבריו הכרטיס נמצא על ידו ולא נגנב וזאת אף שיצא בסביבות השעה 01:00 - 00:00 מבית הזוגו לkinot סיגריות נובלס בתחנת הדלק הקרובה.

כך תיאר הנאשם את התרחשויות הדברים:

"ראיתי בחור שעומד ליד הבית עם עיתון ליד וראיתי אותו מכניס משם לעציץ. דחף מהעיטון משהו לעציץ והוא לא ראה אותו. לא ידעתי מה יש בעיתון. חשבתי אולי סמים או נשק. זה היה עיתון מגולגל. הבנתי שמדובר בעברין. לפי התנאות שהוא עשה. אז הוא הלך וסרק את השטח. אז התחבאתי אחורי הקיר שהוא לא יראה אותי. אז כשהוא התקrox התקרבתי ונגעתי בעיתון ולקחתי והלכתי לכיוון חbraה שלו. כשפתחתי את העיתון רأיתי 4 כרטיסים . השארתי את זה מוחבא ליד הבית של בת הזוג שלי" (עמ' 20, שורות 14-8).

לדברי הנאשם למחwart בבוקר משך באמצעות אחד מכרטיסיו האשראי שמצאו 1,000 ₪ בשתי פעימות. בפעם הראשונה סך של 400 ₪ ובפעם השנייה סך של 600 ₪ ואלה הכרטיסים נבלעו (עמ' 20, שורות 21-22). בחקירהו הנגידית כשוחט בפני הנאשם כי הייתה משיכת נוספת של 400 ₪ ציין כי הוא לא זוכר, אולם: "אם הייתה משיכה נוספת שלוש דקות אז אני מודה בהם כי אני לא זוכר בוודאות לגבי המשיכה השלישית" (עמ' 23, שורות 3-2).

בחקירהו הנגידית הסביר כי בהודעתו הראשונה לא שיתף פעולה מוחר והחוקר לעג לו וזה בגין הודעה השנייה שבה החליט לשיתף פעולה (עמ' 21, שורות 18-6). הלה הדגש כי השתמש בכרטיס אחד, אולם מצא 4 כרטיסים (עמ' 22, שורות 5-3).

עדת ההגנה, הגב' ציפי ויצמן:

עדיה זו הינה בת זוגתו של הנאשם. זו מסרה בעדותה כי ביום 28.8.14 היא והנאשם הגיעו את כל היום יחדיו כאשר גם בלילה שהה הנאשם יחד עמה בדירותה. לדבריה, בשעה 02:00 יצא הנאשם לkinot סיגריות וחזר כעבור 10 דקות. עוד מסרה כי באותו לילה ישנו בסמוך לשעה 03:00. אשר למשיהם בשעות הבוקר שלמחרת העידה כי בשעה 08:15 לחהה את בנה לגן וכעבור 20 דקות שבה לביתה והנאשם שהה בביתה (עמ' 24-29)

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, עדי ההגנה סיכומי הצדדים ועברתי על המוצגים - מצאתי כי המאשימה הוכחה את המוחץ לנאים מעבר לכל ספק סביר, ומכאן להרשיעו בכל המוחץ לו.

כפתח דבר וכממצא עובדתי מצאתי לקבל את גרסהה של המתלוונת שלא עוררין ביחס לששתלשות האירועים ביום 28.08.14. המדובר במתלוונת שלמעשה העידה על פרטים טכניים בלבד הנוגעים למקום בו הינה את הארכן ואת התקיק לפני הולכת לישון. אך גם ובדומה עדות זו נגעה לפרטיהם הנוגעים לתיאור ביתה, מצב החלון לפני הולכת לישון, מתי הבדיקה לאחרונה בארכן בין אם ביום 14.12.2014 ובין אם ביום לאחרת. לשון אחר, אין עסוקין במתלוונת הנדרשת לתאר הששתלשות כרונולוגית של אירוע מפתיע ויוצא דופן או לחילופין תיאור פניו של הנאשם. המתלוונת אינה מפלילה את הנאשם בכל דרך שהיא ומミלא לא נתען שיש בינה לבין הנאשם כל סכום.

כך גם אצין שמצאתי לדוחות מכל וכל את התίזה של ההגנה לפיה עסוקין במתלוונת שבדתה את סיפור גניבתו של התקיק והארנק מביתה על מנת לזכות בהחזר של חברת האשראי בגין המשיכות בגובה 1,400 ש"ח. בהקשר לכך שנייתן ללמידה שהמתלוונת היא זו שמסירה שהחזיקה את הכרטיס יחד עם הקוד הסודי, דבר שהוא מן הסתם בידיעתה בלבד. זו מילא יכולה להיות במקרה זה זאת או לציין פשוט שכרטיסה אבד. המתלוונת היא זו שמיוזמתה מזמיןנה משטרת וכי שעה קירתה הנגדית אף נדרשה בשלוש הזדמנויות שונות להגעה למסור הودעה במשטרת וזאת ללא קשר למטען עדותה בבית משפט. התנהלות זו עולה בקנה אחד עם מי אשר אכן חוויתה את אירוע התפרצויות בביתה ולא עם מי שכל רצונה לנסות ולקבל את החלק היחסי של סכום המשיכות המגיע לכדי 700 ש"ח בלבד. באותה מידת לא רצונה היה לבדוק גניבה נדמה כי ניתן היה לחשב על מרחישים רבים אחרים "מורכבים פחות" מאשר התפרצויות בביתה באמצעות מקל ובקצהו מערבב בטון.

לגוףם של דברים, גרסהה הייתה קוהרנטית, סדרה תוך התייחסות לפרטי פרטיהם הנוגעים במצב הבית ומיקומם כל אחד מהפריטים. המתלוונת מסבירה היטב כיצד זכרת פרטיהם אלו בין אם עסוקין חלקו מshort יומית (בנוגע להנחתת הארכן והתקיק), בין אם בנוגע להותרתו של החלון פתוח עם רשות סגורה (ኖוכחות אמה ה Zukokha לאויר וחש מעכברים) ככלה בשעה בה הבדיקה בהעדתו של הארכן (בשל כך שרצתה לקנות דברים במקולת בבורכו של יומ שישי). ודוק, עצם העובדה שאין מחלוקת שאכן נעשה שימוש שלא כדין בכרטיס האשראי של המתלוונת שועות בודדות לאחר שזו הולכת לשון (בנפרד מהשאלה האם נגנב או אבד) מהוות חזק לגרסהה.

עדותה של המתלוונת לא הייתה מגמתית בכל דרך שהיא לרבות לא בהדגשות של פרטיהם או הוספות של כל אלה שיוכלו לטעת אמון גדול יותר באותו גרסה. כך לדוגמה, המתלוונת ציינה שהארנק היה רחוק יותר מהחלון ולא ידית בעוד שהתקיק עצמו היה ריק. אפילו מדובר במקרה טכני יש בו כדי ללמד על מהימנותה שהרי במקרה יכול היה הולכת נזקנית הונח צמוד לחלון או בתוך התקיק עם הידיות ובכך לא לעורר את אותן שאלות שנשאלו ע"י ההגנה ביחס לאפשרות טכנית לשלוף את התקיק והארנק על רקע תיאור הבית. ב"כ הנאשם ביקש ללמד על חוסר מהימנותה של העודה נוכח כך שבבודהה מסירה שחיה עם אמה בעודם עוד בהודעתה במשטרת מסירה שחיה בלבד. לא מצאתי בכך רבota. המתלוונת העידה שהיא היה עם אמה כל השנה ואף אם החוקר כתב דברים אחרים או עסוקין בכך דיווק נתן זה מצוי בפריפריה הרחוקה של הדברים ואין בו כדי להעלות או להוריד.

עוד אצין כי מצאתי לדוחות טענת ההגנה לפיה אין כל אפשרות פיזית לגנוב את אותו ארנק באמצעותו מקהל שנמצא בסמיכות לחלוון. עיון בצלומים השונים מלמד כי מדובר בחדר קטן יחסית שבו החלוון המדובר נמצא בצדדים ייחודיים לשולחן. ניתן להבהיר את אותו דבר הרבה בטון (או כל חפץ אחר) דרך אותו סורג ולשלוף מתחר החדר את הארכן ואת התיק. רבים הם התרחישים האפשריים לכך לרבות באמצעותו הרבה דומה לכך גודלה שבאמצעותה ניתן להרים ארנק אפילו נעדך ידיהם. תמונה דומה עולה ביחס לטענה לפיה הסורגים על הסורגים יש חוטים שאינם מאפשרים הכנסתו של המוט עץ. עיון בתמונה מספר 3 מלמד כי עסקינו במספר שרוכים שנועד לעציץ המטפס שנמצא מתחת לחלוון ולא מעבר לכך.

בהתאם האמור לעיל, הרי שכממצא עובדתי הנסי לקבע כי תיק וארכן ובתוכו כרטיסי אשראי נגנבו מביתה של המתלוונת בסיכון לשעה 02:00.

ה גם שאין מחלוקת שאין ראיות פורנזיות הקשורות את הנאשם לעצם ההתפרצויות או זיהויו בזירה מצאתי כאמור להרשווע בכל המיחס לו וזאת על בסיס החזקה התכופה. עודטרם אדרש לגופם של דברים מן הראי להקדים מספר מילים ביחס לחזקת זו:

בע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל, ביהמ"ש חוזר על ההלכה לפיה: **"חזקת תכופה הנה חזקה שבעובדת הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים ומשמעותה היא כי הימצאות סחורה בידי פלוני בסמיכות בזמן לגניבתה יוצרת יסוד להנימיך כי פלוני הוא זה שנגנב את הסחורה, או שקיים לידי סחורה גנובה בידועין... יש להציג כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם וכי משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך אמיתותה..."**.

עוד ראה ע"פ 5492/11 רחמן נגד מדינת ישראל, פה בית משפט מצין כי: **"אין ספק שהמדוברים הקרים הכלליים של החלטת החזקה התכופה נסובים על מוצבים שבהם אדם נתפס "על חם" זמן קצר ביותר לאחר אירוע הגניבה כאשר הטעון הטעון הגנובים הם ברשותו. ככל שפרק הזמן שחלף מאז הגניבה ועד לרגע תפיסתם של הטעון הגנובים ברשותו קוצר יותר כך מתחזקת החזקה כי היו לו יד ורגל בעבירות שנעשו בהם...כמוון ההכרעה בשאלת מה יחשב לתכוף תלוי בנסיבות העניין ובهم טיבן וכמותם של הטעון שנגנבו, הינו, האם אלה טובין שהמעבר שלהם מאדם לחברו הוא קל ופשוט יחסית, האם אלה טובין שלהם שימוש פונקציונאלי המחזק את ההנחה שנמסרו לאחר לצורך שימוש, אופן ביצוע העבירה, הריאות הנוספות בתיק ומכלול הנסיבות האחרות..."**

בעניינו, הרי שמדובר בהימצאות כרטיסי האשראי הגנובים ברשותו של הנאשם ועשית שימוש בהם כSSH שעوت בלבד לאחר הגניבה. כאמור עפ"י ההחלטה אין קביעה קטגורית וחד משמעית מה יחשוב פרק הזמן כתכוף. גם קר סבורני כי בעניינו חזקה זו מתקיימת במלוא עוזה. הדבר בפרק זמן קצר ביותר של כSSH שעות בלבד מאשר גניבת הארכן ועד הימצאותו ברשות הנאשם. יש להציג כי אותן SSH שעות רובן ככל הנין שעות הלילה המאוחרות ושבועות הבוקר המוקדמות הינו שעות בהן על דרך הכלל אנשים שונים.

הדבר בכרטיסי אשראי אשר בשונה ממכתשי טלפון סלולריים, שעוניים או תכשיטים אין לומר שאלות "סחרים ביותר" וועברים מיד אחת לשניה באופן מהיר אלא אם כן עסקין בהעברתם לאדם מוכר. מיללים אחרים, אין זה מקובל שганב של כרטיסי אשראי יציג אותם למכירה או ימסור אותם לאדם שאינו מכיר כך סתום בקשר רחוב. הימצאותם של שני כרטיסי אשראי שנגנבו למטלוננט ייחדי ברשותו של הנאשם מוחזקים אף הם את אותה חזקה תקופה.

חזקת תוכפה הינה חזקה שבעובדה הניננת לסתירה והפרכה. נשאלת איפה השאלה האם עלה בידיו של הנאשם לסתור את אותה חזקה. התשובה לכך הינה שלילית.

ראשית, וכהערכה מקדימה אצ'ין כי גם אליבא גרסתו של הנאשם ניתן להרשיעו בקבלה נכסים שהושגו בעוון או בפשע ולמצער להרשיעו בגיןיה על ידי מציאה. אולם הנאשם לא ינקה מעורבותו בהתרצות לביתה של המתלוננת וכן כר שמצאתי לדוחות גרסתו מכל וכל.

גרסה זו לוקה ראשית בחוסר הייגון ועמידה ב מבחני שכל ישר. לדבריו, אדם אשר זה עתה גנב כרטיסי אשראי עם הקוד הסודי יבחר להסתירם ברוחב חלף לקיחת ייחד עמו. "למזלו" של הנאשם זה היה עր בשתיים לפנות בוקר כדי להיות עד להתרחשויות זו וכמוצא שאל רב לקחת את הcarteisims ולעשות בהם שימוש בסמוך לאחר מכן.

יתרה מכך, מדובר בגורם שחלוקת הגדול הינו בבחינת עדות כבושא וחלוקת אחר לוקה בסתרות ופניכות מהותית. לראשונה בבית המשפט הנאשם בחר לספר כי באוטו לילה היה בעצם עם בת זוגתו אשר יכולה להעיד על מעשו בבוקרו של יום, בלילה, וביום למחמתה. עסוקין בכך שעצור עד תום ההליכים מספר רב של חודשים והעלאת נתון חשוב זה רק במהלך המשפט היא לכשעצמה מעוררת סימני שאלתניים רבים הנוגעים לאמיותה.

הנאשם תלה כבישתה של עדות זו בקר שחשש לפגוע בזכותו של בת זוגו. גרסה זו אין בידי לקבל. בمعנה לשאלת בית המשפט מודיעו כו�ן מספר זאת ואינו חשש מפגיעה בזכותו ענה כי: "היא ביקשה ממני. החלטתי היום כי היום אני רוצה לספר את האמת למה לא אמרתי בחקירה שהייתי חוי אצל... אני לפני גור דין וכל הזמן שמרתי בפנים ואמרתי לה שזה לא יפגע לך בקצבה הגם אם אומר שאני חוי אצלך. צעקה עלי בטלפון ואח"כ אמרה שבביתו של אומי ירשמו שהוא נשואה ושלא יתנו לה קצבה. בשלב זה ביקשה שלא לדבר. אנו אוהביםם. לא רציתי שזה יפגע". (עמ' 22 שורות 9-15).

יצוין כי אותו חשש אינו עולה בקנה אחד עם דברים אחרים אותם מסר בעדותו לפיהם: "ש לנו נוטרין ביחד והוא ידועה ב齊יבור כבת זוגתי. ההליך געשה לפני הביקורים". (עמ' 20 שורה 1). אך גם אותה טענה אינה עולה בקנה אחד עם עדותה של בת זוגו ציפי וייצמן, לפיה, מסרה לאחד בשם ניר ר' יחידה מודיעינית שהנאשם היה אליה כל הלילה. עמ' 25 שורות 7-12).

היות רכיב זה של גרסתו "כבוש", יש בו מין הסתמי לסקל כל אפשרות לאשש או להפריך את דבריו. כך למשל לו היה מוסר בזמן שבחאותו לילה ביקש לקנות סיגריות בתחנת הדלק הרי שבנקול ניתן היה בסמור לאחר מעצרו לגשת

לתנתן הדלק ולהוציא את סרטוני מצלמות האבטחה, חשבונות וכיוצא ב.

מעבר לכך יעור כי מכלול גרטסו ביחס למציאת הקרטיסים לא נמסרה בהודעתו הראשונה במשטרה ביום 04.09.14 ועלתה לראשונה רק 3 ימים לאחר מכן ביום 07.09.14. הנאשם מסביר שניי גרסה זו בכך שהחוקר שחקר אותו לראשונה הtagה בו, לעג לו ו בשל כך בחר שלא לספר את שairע. גובה הודעתו של הנאשם מיום 04.09.15, חוקר איליה מישיב כלל לא זומן לעדות והדברים מדברים بعد עצם.

לא זו אף זו, גם גרטסו השנייה של הנאשם כפי שהוא מזכיר ביטוי בת/6 (ובה לדבריו בחר למסור את כל האמת) עומדת בסתריה לדברים שמסר בבית המשפט או בסתריה לדברים שמסרה בת זוגו. כך בת/6 הנאשם מוסר כי נמצא בתוך אותו עיתון קרטיס אחד בלבד בעוד שבעדותו בבית המשפט העיד שפתח ומצא בעיתון 4 קרטיסים. לדבריו, מסר לחוקר שמצא 4 קרטיסים אך השתמש בפועל באחד. גם כאן עוסקין בחוקר איליה מישיב שלא זומן ועומת עם דברים אלו.

ה הנאשם מוסר בת/6 כי אותה דמות החביה את העיתון בשיחים ואילו בבית המשפט העיד שראה אותה דמות דוחפת משחוו לתוך עציץ. הנאשם מוסר שבאותו שבוע לא נתנו לו אдолן בגלל שלא שילם את הכסף (עמ' 20 שורה 17) בעוד שחברתו מצינית שבבוקרו של יום ה-12/08/28 שילמו עבור השובר לקבלת האдолן במרכζ ביג.

ה הנאשם מצין שבבוקרו של יום 29.08.14 חברתו הייתה נוכחת שעה שעזב את הבית: "היא שאלת לאן אני הוול. אמרתי לה לסלע, לאдолן". חברתו מנגד מצינית כי בבוקר הנאשם היה אצלם בבית וכך גם היא שזרה לאחר שלקחה את ילדיה לגן מבלי שהזירה או צינה את דבריו לפיהם ברכינו לכת למרכז סלע.

עדותה של בת זוגו אין בה כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעת. הדברים אמרום בראש ובראשונה לכך שגם אם אכן את מלאה המשקל לעדotta הרוי שאין מדובר בעדות אליבי החותרת תחת אפשרות ביצוע התפרצויות. הגב' ויצמן מוסרת שה הנאשם עזב את דירתה באמצע הלילה בשעות הרלוונטיות. אפילו זה מסר לה שכונתו לקנות סיגריות בפועל זו לא הייתה נוכחת באותו פרק זמן שנעדר מבייתה. הדברים אמרום גם כן לאוותן משיכות שבוצעו ביום שלמחרת שכן בשעות הבוקר בהן בוצעו אותן משיכות לקחה את בנה למסגרת החינוכית וזאת בנפרד מכך שה הנאשם לא מכחיש את עצם המשיכות באמצעות הקרטיסים הגנובים.

סוף דבר:

לאור האמון, אותו רוחש בית המשפט לגרסת המתלוננת ולאור הקביעה כי הארכן והתיק נגנבו מביתה בסמוך לאחר השעה 02:00 ולאור הימצאות הקרטיסים הגנובים ברשותו של הנאשם והשימוש האסור בהם שעות בודדות לאחר אותה התפרצויות ולאור כך שמצאתי לדוחות את גרטסו של הנאשם בנוגע לאופן הגעת הקרטיסים אליו, הנסי להרשיעו בכל המיויחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה, 23/06/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נדחה לティיעונים עונש ליום 29.06.15 בשעה 10:00.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה,
23/06/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט

הוקלט ע"י חייה דMRI